

РЕШЕНИЕ

№ 4008

гр. София, 03.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 03.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **5112** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК във връзка с чл. 31, ал. 8 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (ЗДРДОПБГДСРСБНА).

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК във връзка с чл. 31, ал. 8 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български
Образувано е по жалба от В. Л. М. от гр. С. срещу решение № 145 от 22.06.2010 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, с което на основание чл. 26, ал. 1, т.2 и т.3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е установена принадлежност на лицето към органите по чл. 1 от закона.

Жалбоподателят твърди, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, тъй като не е установена достоверността на фактите и обстоятелствата. Допълва, че решението е постановено при съществени процесуални нарушения, като излага подробно доводи в тази насока. Иска отмяната на оспореното решение.

Ответникът – Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (наричана по-долу Комисията), чрез процесуалния си представител юрк. Н оспорва жалбата като неоснователна и заявява, че Комисията е приела решението си при спазване на процесуалните правила.

Преценката на органа съобразно чл. 25 от ЗДРДОПБГДСРСБНА за това, дали едно лице е осъществило дейност като секретен сътрудник - съдържател на явочна квартира се прави единствено въз основа на документите, визирани в т. 3 на разпоредбата, които са неизчерпателно посочени. Посочва, че задължението на Комисията не се състои в това да изследва дали лицето е развивало активна дейност. Административният орган действа в условията на обвързана компетентност и при наличието на съответните данни за Комисията не е налице друга възможност, освен да обяви регистрирана принадлежност към органите, посочени в чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Административен съд С. град, I отделение, 16 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С писмо изх. № 862/28.05.2010 г. на председателя на Комисията за установяване на имущество придобито от престъпна дейност (КУИППД), до председателя на К. е изпратен списък на длъжностните лица заемащи публични длъжности, работещи и работили в структурата на КУИППД. В приложения списък е вписан и жалбоподателя В. Л. М., на длъжност началник отдел.

По реда на чл. 29 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, на 22.06.2010 г. е обявено Решение № 145 на К., с което са оповестени имената на лица по чл. 3, ал.1, т. 12 и т.26 от Закона – изпълнителните директори на изпълнителни агенции и ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, и техните заместници и главните секретари, генералните директори, заместник генералните директори, главните директори, заместник главните директори, директорите, заместник-директорите, началниците на отдели и началниците на сектори в централната и териториалната администрация на изпълнителната власт. С решението, след проучване и обсъждане на наличните материали, Комисията е обявила принадлежност към органите по чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА на изброените в същото лица, между които оспорващият. За да приеме решението в тази част, Комисията е съобщила, че В. Л. М. е вербуван от о.р. Явор Панчев на 01.11.1979г., като е регистриран на 13.11.1979г. Осъществявал е сътрудничество на структурите на ДС, ВГУ-IV-II като секретен сътрудник - съдържател на явочна квартира под псевдоним Уран-3. Решението е взето на заседание на Комисията, проведено са на 22.06.2010 година, на което са отсъствали двама от членовете на колективния орган. Всички присъстващи са гласували с положителен вот за установяване на принадлежността на В. Л. М. към службите на Държавна сигурност в качеството на секретен сътрудник - съдържател на явочна квартира и обявяване в публичното пространство по установения от закона ред.

До В. М. е изпратено писмо № КИ-К-10-13946 от 22.06.2010 г., с приложено решение № 145/22.06.2010 г. на Комисията. Писмото е получено от адресата на 01.07.2010г. Срещу така постановеното решение № 145/22.06.2010 г. е подадена жалба от В. Л. М., с вх. № 6168 от 02.07.2010г. на К..

По делото са приети представените с административната преписка писмени доказателства: списък на длъжностните лица заемащи публични длъжности, работещи и работили в структурата на КУИППД, регистрационен картон обр.6/1973 по л.д. № 55404 ВГУ-дсIV-II, извлечение от регистрационен дневник, подпечатан с печата на отдел III-ти на ДС на 14.04.1978г., в който под № 55404 е отбелязан секретен сътрудник с псевдоним Уран 3, вербуван на 01.11.1979г., писмо с вх. № 1313 от 13.03.1990г. на МВР – отдел трети – ДС за изключване от сътрудническия апарат на съдържатели на

явочни квартири, в който под № 77, с псевдоним Уран-3 е отразен В. Л. М..

От страна на жалбоподателя като писмени доказателства са ангажирани удостоверение рег.№ 28 от 22.12.1992г., издадено от началник служба Архив – МВР и трудова книжка № 451 на В. Л. М., издадена на 26.08.1969г. от СТЗ В К.

При така установените факти Административен съд, С. – град направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване по чл. 149, ал 1 от АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество и след проверка на оспорения административен акт по реда на чл. 168 от АПК на основанията, предвидени в чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (Комисията), която по силата на чл. 29. ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощеният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от с.з. - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. Решението е прието в предвидената от закона писмена форма и има съдържанието, което по отношение обявяването на дейност като секретен сътрудник е посочено в чл. 29, ал.2, т.2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, като са описани и документите, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1 от закона; датата, на която жалбоподателят е снет от действащия оперативен отчет – 1990 г.

Комисията е колегиален орган и се състои от девет членове, включително председател, заместник-председател и секретар - чл. 5, ал. 1 от закона. Съставът на комисията е определен с решение на 40-то НС, прието на 05.04.2007 г. Заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички членове, като решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване - чл. 8, ал. 2 от закона. Решението на комисията се подписва от всички членове, участвали в гласуването - чл. 16, ал. 3 от Правилника за дейността на комисията. Видно от съдържанието на решението същото е подписано от всички седем члена на Комисията, който брой съвпада с отразения в присъствената книга на заседанието от 22.06.2010 г. По делото е представено извлечение от протокол № 124 от 22.06.2010 г., в което е посочено, че на заседанието присъстват седем членове на Комисията и са посочени изчерпателно с техните имена. Присъстващите на заседанието членове на Комисията са повече от половината от всички членове, които са девет на брой. Следователно, заседанието, на което е прието оспореното решение е проведено при наличие на изискуемия кворум. По отношение на обсъждането, касаещо вземане на решение относно В. Л. М. се установява, че в протокола изрично е отразено, че от присъствалите 7 члена всички са „за” установяване на принадлежност към бившите служби на ДС и оповестяване на информацията в публичното пространство по установения от закона ред. От последното следва, че е спазено изискването решенията да се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване.

Изложеното обосновава извод, че решението е взето от компетентен орган при необходимия кворум и мнозинство.

Обжалваният административен акт е издаден при правилно приложение на материалния закон. Съгласно чл. 24 от ЗДРДОПБГДСРСБНА принадлежност към органите по чл. 1 от същия закон се установява при наличието на дейност като щатен

или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл. 1 ЗДРОПБГДСРСБНА. Според разпоредбата на чл. 25 от ЗДРОПБГДСРСБНА наличие на дейност като секретен сътрудник се установява със собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители. Установяване на принадлежност към органите по чл. 1 ЗДРОПБГДСРСБНА е задължително за лица, заемали публични длъжности от 10 ноември 1989 г. до влизането в сила на ЗДРОПБГДСРСБНА и лица, заемащи публични длъжности или извършващи публична дейност към деня на влизане в сила на ЗДРОПБГДСРСБНА.

От анализа на цитираните закони разпоредби следва, че решението на К. ще съответства на законовите изисквания при кумулативно наличие на следните установени в специалния закон предпоставки: 1. лицето, чиято принадлежност към структурите на органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА се обявява, да принадлежи към категорията на лицата по чл. 26 ЗДРОПБГДСРСБНА и 2. съществуване на доказателства по смисъла на чл. 25, т. 3 ЗДРОПБГДСРСБНА, удостоверяващи наличие на дейност като секретен сътрудник на органите по чл. 1 ЗДРОПБГДСРСБНА.

Жалбоподателят В. Л. М. е лице по чл. 3, ал. 1, т. 26 от ЗДРОПБГДСРСБНА, във вр. с чл. 26, ал. 1, т.3 от ЗДРОПБГДСРСБНА заемащо публична длъжност началник отдел в Комисията за установяване на имущество придобито от престъпна дейност. Предвид последното, установяването и обявяването на принадлежността му към органите по чл. 1, ал. 1 ЗДРОПБГДСРСБНА, в случай, че са налице предпоставките за това, следва да се извърши при условията и реда на същия закон. Не са налице пречките по чл. 30 ЗДРОПБГДСРСБНА за публикуване на данните по отношение на оспорвания.

Спорът между страните по настоящото дело касае разрешаването на въпроса доколко законосъобразно е установена и обявена принадлежността на В. М. към органите по чл. 1 ЗДРОПБГДСРСБНА, предвид съдържащите се в административната преписка и делото доказателства, удостоверяващи наличие на дейност като секретен сътрудник по смисъла на чл. 25, т. 3 ЗДРОПБГДСРСБНА.

Съгласно чл. 24 от ЗДРОПБГДСРСБНА принадлежност към органите по чл. 1 се установява при наличието на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл. 1. Обстоятелството по чл. 24 се установява въз основа на документите, изброени в чл. 25, които са различни според вида дейност. За установяване на дейност като секретен сътрудник това са документите, посочени в чл. 25, ал.1, т. 3 от закона, а именно: собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители. Същите са изброени неизчерпателно. Наличието на който и да е от посочените документи установява принадлежност към органите по чл. 1 от закона. В случая са представени регистрационен картон обр.6/1973 по л.д. № 55404

ВГУ-дс IV-II, извлечение от регистрационен дневник, подпечатан с печата на отдел III-ти на ДС на 14.04.1978г., в който под № 55404 е отбелязан секретен сътрудник с псевдоним Уран 3, вербуван на 01.11.1979г., писмо с вх. № 1313 от 13.03.1990г. на МВР – отдел трети – ДС за изключване от сътрудническия апарат на съдържатели на явочни квартири, в който под № 77, с псевдоним Уран-3 е отразен В. Л. М.. Изброените документи са от кръга на посочените в чл. 25, ал.1, т. 3 и съдържат данни за регистрирана принадлежност на жалбоподателя към органите по чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА и по конкретно: в качеството на секретен сътрудник - съдържател на явочна квартира под псевдоним Уран-3, вербуван от о.р. Я П на 01.11.1979г. и осъществявал сътрудничество на структурите на ДС, ВГУ-IV-II. Истинността на така посочените документи не се оспорва от жалбоподателя в съдебното производство, поради което същите се ценят като достоверни от съда.

Представените от жалбоподателя писмени доказателства не опровергават извода за наличие на регистрирана принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Съгласно удостоверението, издадено от началника на служба Архив – МВР В. Л. М. не е бил секретен сътрудник на бившата Държавна сигурност, с изключение на ПГУ и отдел 06 на бившето Шесто управление на ДС. Не е ясно цитираното удостоверение на какво основание е издадено и проверка на какви документи е извършена, с оглед на неговото издаване. Оспореното решение е издадено в по-късен период, в сравнение с представеното удостоверение и се основава на данни от изрично посочени източници, представляващи документи, които по смисъла на ЗДРДОПБГДСРСБНА установяват регистрирана принадлежност към органите по чл. 1 от същия закон. Обстоятелството, че в представената от жалбоподателя трудова книжка не е отбелязано, че същият е работил в Техноимпекс, както е посочено в регистрационен картон обр.6/1973 по л.д. № 55404 ВГУ-ДС IV-II не означава, че В. М. не е бил регистриран като секретен сътрудник. От една страна, това обстоятелство следва от регистрационен дневник, подпечатан с печата на отдел III-ти на ДС на 14.04.1978г., в който под № 55404 е отбелязан секретен сътрудник с псевдоним Уран 3, вербуван на 01.11.1979г. и от писмо с вх. № 1313 от 13.03.1990г. на МВР – отдел трети – ДС за изключване от сътрудническия апарат на съдържатели на явочни квартири, в който под № 77, с псевдоним Уран-3, а от друга – посочените в регистрационния картон лични данни съответстват на тези на жалбоподателя и наличието на евентуално погрешно отбелязване в графата за месторабота не означава, че регистрационният картон не е издаден по отношение на В. Л. М., роден на 10.08.1943г. в гр. С., който данни не са посочени от жалбоподателя като не отговарящи на действителността. Също така, истинността на посочения регистрационен картон не е оспорена от жалбоподателя в съдебното производство, поради което същият се приема като достоверен от съда.

По изложените съображения съдът намира, че изводът на Комисията, че по отношение на жалбоподателя се установява наличието на принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е направен въз основа на законово определените документи, посочени в чл. 25, ал.1, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Следователно издаденото въз основа на цитираните по-горе документи решение, с което е установена неговата принадлежност като секретен сътрудник - съдържател на явочна квартира под псевдоним Уран-3, осъществявал сътрудничество на структурите на ДС, ВГУ-IV-II съответства на материалния закон.

По изложените съображения съдът приема, че не се налице условия по чл. 146 от АПК, обосноваващи отмяна на оспорения административен акт и подадената срещу него

жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд С. град, I отделение, 16 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Л. М. от гр. С. срещу решение № 145 от 22.06.2010 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към ДС и разузнавателните служби на БНА.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Административен съдия: